

Borut Savski - Drevo spoznanja (Prenapeta struktura III)

Produkcija: KUD Trivia 2011; zasnova in začetek produkcije: 2010; razstave tudi v 2012

Tretja po vrsti prenapeta struktura je bila v osnovni obliki že predstavljena konec leta 2010 na gostujoči razstavi Device_Art v Tokiu (organizacija: zagrebški Kontejner in galerija Kapelica), v oktobru 2011 pa kot del razstave Muzej Robotov v Mariboru (organizacija UGM Maribor), ki se je v aprilu in marcu v reducirani obliki predstavila tudi v galeriji AA v Benetkah/ Italija. Vmes je bila v prenovljeni vsebini januarja in februarja 2011 na ogled v galeriji Metropolis (galerija Kapelica) v Ljubljani.

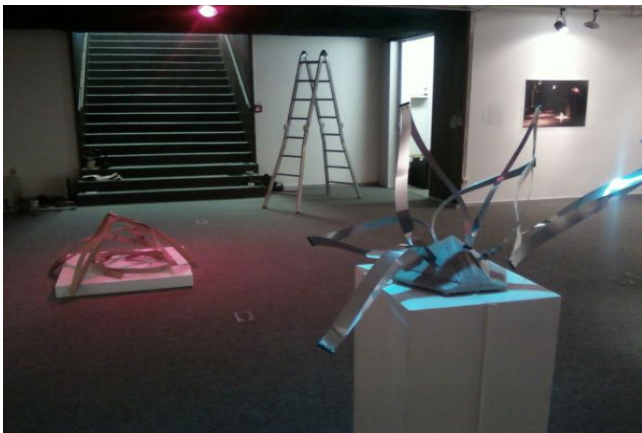
Vse prenapete strukture imajo značilnost prenosa gibalne energije s pomočjo torzijsko nasprotno napetih trakov, kar omogoči zabrisanje prejšnjih - enostavnejših, rotacijskih - načinov giba in prehod v višjo - mistificirano pojavno obliko. Preglednost prenosa je zaradi enostavnosti principa za pozornega gledalca ohranjena, tako da lahko govorimo kar o "utelešeni metafori" (metafora: starogrško μεταφορά "prenos").

Drugo povezano polje razmisleka, ki objektu predstoji, so translacije gibanja iz fiksnih točk v tridimenzionalno polje - kraki "drevesa" namreč prav očitno opisujejo prostor. V miselno polje prenesni pomen nam morda približa problem razumevanja stvari - objektov in onih drugih.

Tretje polje, ki je objektu podelilo tudi imena (Drevo življenja, Drevo spoznanja), se tiče kibernetških (samouravnavaajočih) lastnosti sistema - torej zaznavanje okolice in interpretacije zaznav - odziv na okolico. Drevo spoznanja je skupaj z drevesom življenja eden od temeljnih konceptov zahodno-krščanske kulture in metaforično izjemno bogato. Drevo spoznanja (The Tree of Knowledge; avtorja: Humberto Maturana in Francisco Varela; prevedeno tudi v slovenščino) je tudi temeljno delo biološke veje kibernetike - avtopoetske teorije (autopoiesis: samokreacija) - s katerim je biologija vstopila v kibernetško dobo.

Tu se dotikamo dramaturgije (sosledja), ki ni enostavno predvidljiva, ampak je rezultat zaporedja in vzporedja v tekočem in ravno minulem času - torej tudi stvar spomina/ pomnilnika. Sistem tega prenosa - od zaznav do svojih gibalnih odzivov (rezultatov) - naj ne bi bil reducirajoč, ampak ohranjujoč vso vhodno bogastvo podatkov tudi v interpretirani/ prenešeni obliki. V sistem smo poleg tega dodali nekaj tipičnih načinov programiranega obnašanja, ki najbolj priličijo konkretni mehanični izvedbi "Drevesa" - temu so botrovali zgolj koreografski razlogi - oziroma: osnovni estetski razlogi. Resnični estetski razlogi pa tičijo v integraciji vsega povedanega v javno celovitost metaforičnega telesa.

Na fotografijah je najnovejša prenapeta struktura z različnimi tehnologijami - s starim "analogičnim" srcem, imenovana Drevo življenja ali tudi Bonsai življenja - razstavljena v sklopu razstave Muzej robotov oktobra 2011 v Mariboru, ter nato s povsem digitalnim srcem razstavljeno v galeriji Metropolis v Ljubljani in v galeriji AA v Benetkah – v sklopu skupinske razstave Muzej robotov.

Tudi prva od treh prenapetih struktur je v letu 2011 pridobila novo tehnološko srce - Hobotnica (2009). Enostavnejše Bitje (2010) pa je ostalo v osnovni - rudimentarni obliki. Tudi ti dve sta bili del celovite predstavitve Prenapetih struktur v galeriji Rotovž v Mariboru – v sklopu Muzeja robotov.

